

УДК 504.064.3:632.651:630

Гаврилюк Ю. А., магістр

Бабич А. Г., кандидат с.-г. наук, доцент, завідувач кафедри інтегрованого захисту та карантину рослин

Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: nubipbabich@gmail.com

ЕКОЛОГІЧНІ ОСНОВИ КОНТРОЛЮ ФІТОНЕМАТОД В УРБОФІТОЦЕНОЗАХ

В сучасних умовах розвитку урбофітоценозів великого значення набуває отримання високоякісної квітково-декоративної продукції. Виконати це завдання можливо тільки при проведенні планомірних і своєчасних заходів захисту з багаточисельними видами шкідників і хвороб, серед яких найменш вивченими є комплекс фітонематод.

В основі сучасної системи захисту урбофітоценозів необхідно використовувати прогресивні природозберігаючі технології: вибір кращих ділянок для розсадників, витриваліші до нематод культури, оптимізація умов їх росту та розвитку. Вирощування несприйнятливих для розмноження культур дозволяє значно зменшити заселеність ґрунту фітопаразитами, а використання садивного матеріалу вирощеного в умовах *in vitro* – убездпечити від потрапляння шкідливих організмів на нові масиви.

Одним з найефективніших з сучасних методів контролю фітофагів вважається хімічний, який широко використовується в сільському господарстві. В радянський час був розроблений і застосовувався комплекс нематоцидів – хімічних препаратів для контролю чисельності фітонематод. Проте, на даний час, в «Переліку пестицидів і агропрохіматів, дозволених до використання в Україні» відсутні нематоциди, що спонукає науковців і виробничників шукати інші способи зменшення чисельності фітопаразитичних нематод.

Одним з основних і найбільш ефективних методів контролю нематод залишається агротехнічний. Застосування сівозміни в розсадниках може зменшити чисельність фітопаразитів у ґрунті, а внесення добрив значно покращує ріст і розвиток молодих рослин, робить їх більш витривалими. Гарні результати показує і боротьба з бур'янами, багато з яких є рослинами – живителями і резерватами фітопаразитичних нематод.

Ще одним з перспективних методів є фізичний. Вже багато років в умовах закритого ґрунту в розсадниках застосовується пропарювання ґрунту за допомогою водяного пару. Більш простим і доступним є метод соляризації ґрунту, хоч він є і менш ефективним порівняно з пропарюванням.

Перспективним в урбофітоценозах може бути біологічний метод, який передбачає застосування природних ворогів фітопаразитичних нематод. В останні роки було розроблено ряд біологічних препаратів на основі грибів, які показали досить високу ефективність в сільському господарстві. Даний напрямок потребує подальших досліджень.

Але надійного захисту квітково-декоративних рослин від нематодозів можна досягти тільки при поєднанні і інтеграції усіх цих заходів.

УДК: 633.11:631.524.86

Голик Л. М.¹, кандидат с.-г. наук, с.н.с., провідний науковий співробітник відділу селекції і насінництва зернових культур;

Стариченко В. М.¹, кандидат с.-г. наук, завідувач відділу селекції і насінництва зернових культур, заступник директора з наукової роботи

Стрілець М.², магістр І року навчання,

Ковалишина Г.М.², доктор сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник, професор кафедри генетики, селекції і насінництва ім. проф. М.О. Зеленського

¹Національний науковий центр «Інститут землеробства НАН»

²Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: hkovalyshyna@gmail.com

ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧASNIX СОРТІВ ПШЕНИЦІ М'ЯКОЇ ОЗИМОЇ ЗА СТІЙКІСТЮ ПРОТИ ХВОРОБ

Створення сортів, що поєднують високий потенціал урожайності зі стійкістю проти хвороб – одне із центральних питань у селекції. Впровадження у виробництво сортів з груповою стійкістю проти хвороб рівноцінне збільшенню посівних площ на 15-20%. Тому перед нами постало завдання дослідити нові сорти пшениці озимої, створені селекціонерами ННЦ «Інститут землеробства НАН», за стійкістю проти основних збудників хвороб.

За результатами досліджень 2019 р., проведеними в селекційних сівозмінах ННЦ «Інсти-

тут землеробства», встановлено, що на сортах пшениці озимої ступінь ураження рослин борошнистою росою знаходився в межах від 5% до 58%. Вищий відсоток ураження відмічено на сортах ‘Пам’яті Гірка’ (58%), ‘Намисто’ (36%), ‘Краєвид’ (35%) та ‘Мережка’ (35%), нижчий – на сортах ‘Ефектна’ (5%), ‘Полісянка’ (8%), ‘Престижна’ (10%), ‘Пирятинка’ (10%), ‘Колорит’ (10%), ‘Водограй’ (15%), ‘Заотар’ (15%), ‘Осяйна’ (15%) та ‘Русява’ (15%). Середню стійкість проти септоріозу листя (ураженість 6-10%)

відмічено нас сорті ‘Полісянка’ (10%), помірну – ‘Заотар’ (15%), ‘Престижна’ (17%). Ураження збудником септоріозу на рівні 30% виявлено на сортах: ‘Співанка Поліська’, ‘Поліська 90’, ‘Миролюбна’, ‘Осяйна’, ‘Ефектна’. Ураження збудником бурої листкової іржі на сортах пшеници озимої знаходилось в межах 1-26%. Не відмічено ураження даним збудником на сортах ‘Краєвид’, ‘Пам’яті Гірка’ та ‘Пирятинка’. Переважна більшість сортів мали ураженість від 1 до 4%. Вищі показники ураження хворобою відмічено на сортах ‘Престижна’ (26%), ‘Русява’ (10%), ‘Колорит’ (10%), ‘Осяйна’ (8%), ‘Красу-

ня Поліська’ (7%). Розвиток кореневих гнилей на сортах пшеници озимої коливався від 0,8 до 18,4%. Найвищі показники розвитку хвороби відмічені на сортах ‘Заотар’ – 18,4% та ‘Краєвид’ – 12,7%, на інших сортах розвиток хвороби був невисоким і становив 2,4-9,1%. Груповою стійкістю проти хвороб володіли сорти: ‘Ефектна’ (орошниста роса, бура листкова іржа, септоріоз колоса, кореневі гнилі), ‘Полісянка’ (орошниста роса, септоріоз листя і колоса, бура листкова іржа, кореневі гнилі) та ‘Пирятинка’ (орошниста роса, септоріоз колоса, бура листкова іржа, кореневі гнилі).

УДК 633.85

Головаш Л. М., молодший науковий співробітник

Роговий О. Ю., молодший науковий співробітник

Устимівська дослідна станція рослинництва

Інституту рослинництва ім. В. Я. Юр'єва НААН України

E-mail: udsr@ukr.net

ГЕНЕТИЧНЕ РІЗНОМАНІТТЯ, ЯК ПОТЕНЦІАЛ ВИВЧЕННЯ КОЛЕКЦІЇ РИЖІЮ УСТИМІВСЬКОЇ ДОСЛІДНОЇ СТАНЦІЇ РОСЛИНИЦТВА

В зв’язку з швидкою зміною клімату важливим на даний момент стає пошук нових видів олійних рослин, які могли б успішно вирощуватися в будь-яких кліматичних умовах. Рижій поєднує – урожайність, короткий вегетаційний період, холодостійкість, посухостійкість, стійкість до шкідників, олійність. Олія рижію є джерелом поліненасичених жирних кислот та є перспективною для переробки на біодизельне паливо.

Головна мета – зберегти унікальне рослинне розмаїття сортів, дикорослих видів рижію, вивчити властивості і сприяти поширенню цієї культури.

Великим різноманіттям рослин представлена колекція технічних культур Устимівської дослідної станції рослинництва Інституту рослинництва ім. В. Я. Юр’єва НААН. З метою оцінки наявного вихідного матеріалу рижію та виділення перспективних для селекційної роботи зразків досліджено колекційні зразки цієї культури.

У 2019 році в розсаднику вивчення колекційного матеріалу проведено дослідження набору 46 зразків колекційних зразків рижію посівного (*Camelina sativa* L.), в тому числі отриманих з експедиції по території України та рижію дрібноплідного (*Camelina microcarpa* L. Crantz). Відмічена успішна перезимівля та раннє відновлення весняної вегетації рижію дрібноплідного, рижію озимого.

Аналіз отриманих даних показав, що найбільшою загальною кількістю стручків на рослині та врожайністю відзначалися зразки рижію озимого з Росії – ‘Пензяк’, ‘Козирь’ (470-480 шт.), (227,5 г/м²), (215,1 г/м²). Виділено найбільш урожайні зразки рижію дрібноплідного з України: UDS00042 – 222,2 г/м² та UDS00039 – 313,3 г/м². Найбільшою врожайністю рижію якого на рослині відзначалися – ‘Євро 12’, ‘Перемога’. (260 г/м²), (268 г/м²) (Україна). Максимальна висота рослин (100-110 см) відмічалася у зразків з Росії – UE0600042, UE0600014, UE0600036, UE0600043 (Польща) UE0600039 (Франція). Найбільшою загальною кількістю стручків на рослині у зразків: UE0600035 (400 шт.), UE0600014 (474 шт.), UE0600042 (500 шт.), UE0600045 (600 шт.), UE0600052 (550 шт.). Довжина стручка становила 0,8-10 мм. Великі стручки були у зразка з Росії UE0600014 (10 мм). Скоростиглими були зразки – UE0600024 (Казахстан), UE0600023, UE0600021 (Росія).

Головним напрямком в дослідженні залишається розкриття потенціалу представленого в ній генетичного різноманіття для ефективного використання в селекції та дозволяє розширити базу для поширення культури та збереження даних зразків.